Две кратки писми за края

„Кратката" Затъмнение. Изпитият лъч на прожектор прониква в черепната кутия на едно ~~[illegible]~~ същество. Прониква смело, гъпи се, извива се, огъва се по непривичен за ~~[illegible]~~ очите светлия начин. В бледните мембрани на мозъчната кора се явяват ~~[illegible]~~ механично зазвижваните силуети на участниците в една история за самоубийство (а може би-убийство!). ~~[illegible]~~ Спомен на мъжа с заклетчета в мембраната на бялата ~~[illegible]~~ и се чувства неудобно там. Вопълите „Невинен! Невинен!" се блъскат в тази мембрана и се врещят навътре като ~~[illegible]~~ пре-

умножено ехо. [illegible]

Единствено тъмната нощ светлина [illegible] условия за [illegible] тази затвор и заповяда се пута в завещания калоритикум на [illegible] непреодолимата гъзност. Игра на кръстица с камъка. Игра с огромен залог.

„Изолаторът"

Две жени, до които никой не се приближава. Две жени, чийто дъх не отговаря на санитарните норми за стерилност. Две жени, захвърлени на буламизата на този свят и плахо потрепващи с наслоени пред вратите на Онзи.

Когато другите ся далеч обикновено разговарите със смъртта [illegible] ся тет-а-тет.

Лев Хорев